

Communication Management in Sports Media

Vol. 13(1), (Series 49): 17-34 (2025)

 DOI: 10.30473/jsm.2024.71353.1868

E-ISSN: 2538-4961

P-ISSN: 2345-5578

ORIGINAL ARTICLE

The Conceptual Framework of the Function of Diplomacy and Soft Power Based on Sports in Iran's National Brand

Mina Bagheri Zalani¹ , Morteza Dousti^{*2} , Mahboubeh Abedi³

1. Ph.D. Student, Department of Sports Management, University of Mazandaran. Babolsar, Iran.
2. Professor. Department of Sports Management, Faculty of Sports Sciences, University of Mazandaran, Babolsar, Iran.
3. Assistant Professor. Department of Sports Management, Faculty of Sports Sciences, University of Mazandaran, Babolsar, Iran.

*Correspondence

Morteza Dousti
Email: Dosti@umz.ac.ir

Receive Date: 16/May/2024
Revise Date: 07/Sep/2024
Accept Date: 08/Sep/2024

How to cite

Bagheri Zalani, M., Dousti, M., & Abedi, M. (2025). The Conceptual Framework of the Function of Diplomacy and Soft Power Based on Sports in Iran's National Brand. *Communication Management in Sport Media*. 13(1), 17-34

ABSTRACT

The aim of this study was to establish a conceptual framework for the functioning of diplomacy and soft power based on sports in Iran's national brand. The research method was qualitative, utilizing grounded theory, which was conducted in three stages: open coding, axial coding, and selective coding. Participants consisted of 12 experts on the topics of sports washing and soft power, with interviews continuing until theoretical saturation was reached. The sampling method was purposive and employed a snowball technique. To assess the reliability of the research, inter-rater agreement was used, which was reported at 73%. Since the inter-rater agreement was above 60%, the reliability of the coding was confirmed. The results of the research indicated that the following were among the most important variables identified by experts and specialists: Causal Conditions: Reputation and credibility, requirements and significance of sports communication, sports diplomacy capabilities, needs and expectations, sports infrastructure, etc.; Contextual Conditions: Achievements and good reputation, capacity building, inter-organizational interactions, empowerment, management and planning, human resources, etc.; Intervening Conditions: Attitudes and thinking of managers, structural and procedural barriers, political issues, economic factors, cultural influences, etc.; Strategies: Education and cultural promotion, internal and external organizational interactions, strategic management, research and innovation, cultural development of sports teams, hosting international events, etc.; and Consequences: Development of peace, friendship, and security; cultural and social achievements; development of elite and professional sports; development of sports infrastructure; enhancement of international interactions; reduction of political isolation and economic sanctions, etc. Based on the study's findings, it is recommended that individuals, governments, and organizations involved in the phenomenon of sports washing resist normalizing ethical violations in sports. They should avoid participating in sports washing activities or change the nature of their participation to prevent and control the negative aspects of the phenomenon.

KEYWORDS

Sports Washing, Diplomacy, International Relations.

Copyright © 2025, by the author(s). Published by Payame Noor University, Tehran, Iran.

This is an open access article under the CC BY 4.0 license (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

<http://sportmedia.journals.pnu.ac.ir/>

Extended Abstract

Introduction

In recent decades, the term "sports diplomacy" has garnered increasing attention in the context of politics and sports, focusing on the extensive relationships between different countries (Bakhshichinari et al., 2019, p. 22). The elements of this concept include interactions between governments and territories, individuals, and non-state actors, as well as a wide range of global sports, cultural, economic, and political activities. Sports diplomacy encompasses a variety of traditional forms of communication, negotiation, and representation across different platforms (Abramzik, 2024, p. 38). Extensive research has been conducted on sports and diplomacy, and the theoretical relationship and practical experiences between these two concepts, such as the Olympic Games, FIFA World Cup, Rugby World Cup, Commonwealth Games, Winter Olympics, and various global competition experiences, highlight the significance of this topic (Shariati et al., 2021, p. 13).

On the other hand, in terms of soft power, a country relies on its material resources for its national image and presents itself as a prominent entity in the world. Portraying public perceptions and showcasing a specific image of a country, bolstered by a distinguished national status for entering the global arena, are among the most important features of soft power (Kovachoe, 2023, p. 25). Many scholars consider culture to be the primary and significant source of soft power, believing that soft power is only attained when other countries admire aspects of that nation's civilization and wish to emulate it for success in the global arena (Russellender, 2024, p. 638). Each country adopts and adheres to a set of principles to advance its foreign policy and strives to influence other countries through appropriate foreign policies. By correctly implementing foreign policy, each government aims to change the behavior of other nations; the efforts of various governments to play a significant role in global affairs are recognized as that country's foreign policy (Kumari, 2023, p. 24).

In this context, sports in the modern world have always attracted the attention of countries as one of the symbols or components of exercising soft power.

Today, sports are presented as a tool for achieving diplomacy, ideology, nation-building, and the creation of national identity, shared sentiment, and access to the international arena, as well as for gaining commercial benefits. The use of sports events to realize diplomacy and achieve government objectives is of great interest (Abaspour et al., 2023, p. 84).

Methods

The present study is applied in terms of its objectives and is classified as field research in terms of data collection. Considering the research topic, the present study employs qualitative research using grounded theory and a systematic approach attributed to Strauss and Corbin. In the systematic research design based on data-derived theory, data analysis was conducted in three stages: Open coding, axial coding, and selective coding. Participants consisted of all managers and specialists knowledgeable about the subject. In selecting the sample for in-depth interviews, efforts were made to include both political-sports managers and individuals with academic qualifications (faculty members), as well as those with significant experience in the field of sports diplomacy. The research sample was chosen from among the individuals in the statistical population. The researcher used the following criteria for sampling from the statistical population: individuals familiar with the literature on sports diplomacy; individuals knowledgeable about international relations in the Ministry of Sports and the Ministry of Foreign Affairs; individuals with published books and research articles in any of the above fields; individuals with teaching experience in any of the above areas; and individuals with high-level work experience in any of the above fields. These individuals were selected using purposive and snowball sampling methods.

After completing the in-depth interviews, each interviewee was asked to introduce other experts in the relevant field to the researcher. The interviews continued until theoretical saturation was reached (with all individuals introduced by the experts), and a total of 12 people were interviewed.

In this research method, no hypothesis is predetermined for testing or validation. Instead, the researchers are responsible for interpreting the data based on the recurrence of categories, the higher frequency of certain categories, and the interpretation of what is observed, heard, and read. In qualitative research, validity focuses more on the accuracy of the data (internal validity) rather than the meaning used in quantitative studies. If the interviewees confirm the research findings, one can have greater confidence in the validity of the research. It is worth mentioning that after each interview, the coding of concepts was conducted up to that point and, to prevent bias or misinterpretation, it was reviewed and re-validated. To assess the reliability of qualitative research, which is dependent on the repeatability of the research findings, there is no need to present the traditional concept of reliability. In conducting qualitative studies, the researcher focuses on interpreting the studied subject. In the present study, reliability was calculated using the inter-coder agreement method (two evaluators). In each interview, codes that were similar between the two evaluators were labeled as 'agreement,' and dissimilar codes were labeled as 'disagreement' (Danaeefard & Emami, 2007). As shown in Table 1, in the present study, the results of this coding indicate that the total number of codes recorded by both individuals is 71, with 26 agreements between these codes and 5 disagreements. The inter-coder reliability was calculated at 73% using the formula, which is higher than the 60% threshold, thus confirming the reliability of the coding. Eventually, the model design for specialized factors and effective persistence in developing the personal brand of Iranian sports referees was carried out using the qualitative software MAXQDA 2021.

Results

In the analytical description of the research sample, 12 elite university professors in the field of sports management and political-sports managers with valuable experience in sports diplomacy, soft power, and related areas were included. The description of the research sample is provided in Table 1 in detail.

Table 1. Demographic Findings of the Samples of the Qualitative Section

Sex	Job	Education	Field of Study	Specifications/ Organizational Position
Male	Faculty Member	Ph.D.	Strategic Management	Former Member of Sports Commission in the Ninth Majlis (Parliament).
Male	Faculty Member	Ph.D.	Political Science	Former Ambassador of the Islamic Republic of Iran to New Zealand.
Male	Faculty Member	Ph.D.	Political Science	Official employee of the Ministry of Foreign Affairs.
Male	Faculty Member	Ph.D.	Sports Management	Former Director General of the Office of International Relations at the Ministry of Sports and Youth (Twelfth Government).
Male	International Relations Researcher	Ph.D.	International relations	Former Deputy Director General of International Relations at the Ministry of Sports.
Male	Sports Diplomacy Researcher	Ph.D.	Sports Management	Former Head of the Office of International Relations at the Ministry of Sports and Youth (Thirteenth Government).
Male	Sports Diplomacy Researcher	Ph.D.	Sports Management	Former International Relations Expert at the National University Sports Federation and the Chess Federation.
Male	Political-Sport Manager	Ph.D.	Sports Management	Former Deputy Minister of General Sports in the Ministry of Sports and Youth during the Eleventh Government.
Female	Sports Diplomacy Researcher	M.A.	International relations	Specialist with reputable scientific contributions.
Female	Sports Diplomacy Researcher	Ph.D.	International relations	Specialist with significant scientific contributions.
Male	Political-Sport Manager	Ph.D.	Sports Management	Former head of the Chess Federation and the Martial Arts Federation.
Male	Active in Sports Diplomacy	Ph.D.	Political Science	Specialist with significant scientific contributions.

In the open coding, the researcher extracted 103 initial concepts, and after editing, a total of 59 initial codes were derived. These initial codes are presented in Table 2.

In the first phase, the key points and emphasized themes from the interviewees were extracted, and ultimately, the research team arrived at 74 concepts after eliminating similar items. At this stage, the generated concepts were logically and analytically listed in sequence. The codes obtained in the first phase were categorized into 23 abstract concepts.

The concepts extracted during the initial coding phase were re-analyzed to form the main categories in the focused or secondary coding phase.

The result of this analysis produced three main categories. These categories, along with their related concepts, are presented in Table 2.

Table 2. The Final Results of Open and Central Coding from the Interviews

General categories	Concepts	Final codes
Causal conditions	Image and credibility (gaining public attention)	Strengthening elite and professional sports to achieve honor and represent the nation. Promoting a positive image of Iranian culture in international competitions through athletes. Demonstrating national public safety in hosting sporting events. Enhancing global perceptions and building trust among international audiences
	Requirements and importance of sports communication	Sending athletes to sporting events as ambassadors of the Islamic Revolution. Promoting culture, customs, and religious beliefs during sports events. Recognizing the key competencies of sports for fostering constructive communication
	Capabilities and potential of sports diplomacy	Sports as a capacity for constructive interaction at the international level. Developing military diplomacy and other relations through sports connections. Sports as a common language, free from political disputes. Preventing and reducing tensions and conflicts among military forces worldwide.
	National needs and expectations from sports	Fostering interest and showcasing the talents of youth in elite sports. Increasing national self-confidence and pride (national trust and the will of the people). Promoting the triangle of dignity, wisdom, and expediency in the international arena.
	Sports infrastructure	The presence of hardware and software facilities in federations. Developing theoretical foundations in the area of soft power and sports diplomacy in academic and research centers. Attracting investment from public and private economic sectors in sporting events.
Contextual conditions	Honor and reputation	Enhancing the visibility of the country and host cities of sporting events on a global scale. Promoting peace and friendship with regional countries, the Islamic world, and neighboring nations. Achieving rankings and positions in international sports events and increasing international dignity.
	Contextual capacity in sports	
	Inter-organizational interactions	Developing the tourism industry through hosting international sports events. Having standard infrastructure and facilities for international sports competitions. Creating suitable conditions for the participation of female athletes wearing hijab
	Political empowerment of sports organizations and athletes	Enhancing interaction and collaboration with other institutions and sectors of sports in the country. Signing sports agreements with friendly, neighboring, and Muslim countries. Creating opportunities for meetings with political and sports officials from other nations.

	Management and planning	Ability to host joint training camps with other countries. Showcasing the country's capabilities in hosting sporting events. Existing potential capacities among athletes and organizations.
	Creating a supportive environment for human resources	Attracting, securing, and allocating the necessary budget and funding for international sports events. Developing comprehensive and cohesive programs in the areas of sports diplomacy, soft power, and more. Benefiting from international positions in various sports organizations.
		A positive attitude of high-ranking sports officials towards the development of sports diplomacy. Availability of specialized human resources for participation in international sports events. Training political sports managers for engagement in sports diplomacy.
Intervening conditions	Managers' attitudes and mindset	Personal preferences of officials in the areas of sports diplomacy and soft power. Underestimating the role of sports diplomacy among some officials in the country. Anticipating a lack of success for sports teams in international events.
	Structural and procedural barriers	Lack of sports infrastructure for hosting international sporting events. Existence of obstacles in some federations for participation in international events. Weak collaboration between sports institutions and the Ministry of Foreign Affairs.
	Political issues affecting sports	Political disagreements between governments and their impact on sports. Denial of visas for athletes, coaches, and others by some countries. Political considerations of governments in sporting competitions.
	Economic barriers to enhancing sports diplomacy	Economic problems of the country preventing the dispatch of sports teams. Insignificant rewards for medal-winning athletes and sports stakeholders. Existence of political and economic sanctions and their impact on sports diplomacy.
	Cultural factors influencing global sports	The presence of cultural and ethical anomalies in the realm of sports. Existing values in global sports that are in conflict with the values of the system. Concerns about the influence of Western culture during participation in international events.
Consequences	Promotion of peace, friendship, and international reconciliation	Promoting peace and friendship between governments and nations through sports. Strengthening public safety in the country during international sports events. Reducing tensions and conflicts between governments. The Islamic Republic of Iran as a flagbearer of peace through sports in the region.
	Cultural and social achievements	Countering the negative propaganda of adversaries through active participation in international arenas. Promoting culture, customs, and traditions during international sports events. Creating a positive image in international public opinion.
	Development of elite and professional sports	Improving the status of women's sports at national and international levels. Creating new responsibilities and capacities in the realm of elite sports.
	Development of sports infrastructure	Developing the tourism industry during international sports events. Enhancing urban and sports infrastructure for hosting sporting events. Renovating unfinished infrastructure in a cost-effective and time-efficient manner.
	Globalization of interactions	Creating suitable opportunities for meetings with political and sports officials from other countries. Establishing favorable conditions for signing sports agreements with managers from other nations. Policy-making in the cultural domain within international sports.
	Reduction of political isolation and economic sanctions	Creating favorable conditions for government connections and reducing political isolation. Mitigating economic sanctions through sports communications.
	Education and cultural development	Utilizing experts in key management positions within sports. Enhancing the knowledge of sports managers in the area of sports diplomacy and related fields. Training diplomatic skills for managers and sports officials.
	Strategic perspective based on global interaction	Greater interaction and collaboration with other institutions and sectors of sports in the country. Signing sports agreements with friendly, neighboring, and Muslim countries.
Strategies	Strategic management of soft power	Formulating targeted strategies for diplomacy and elite sports. Developing a roadmap for maximizing the benefits of sports diplomacy.
	Research and innovation in the field of diplomacy and soft power	Establishing targeted connections with academic institutions to develop sports diplomacy. Conducting applied research in various fields of sports diplomacy and related areas. Creating a comprehensive and up-to-date database in sports.
	Cultural development of sports teams and hosting international events	Developing suitable platforms for a more prominent presence of female athletes. Creating and renovating sports infrastructure for hosting sporting events. Establishing clubs and training centers to strengthen sports teams.
	Sports diplomacy	The necessity of familiarizing sports managers with the principles, foundations, and foreign policy of the country. Positioning and conceptualizing sports diplomacy among policymakers. Strengthening sports diplomacy at the national, regional, and transnational levels. Establishing non-governmental centers to coordinate sports diplomacy activities. Creating a platform for the ascent and success of the foreign policy of the Islamic Republic of Iran.
	Soft Power	Lifting sanctions and achieving sustainable economy in sports. Creating an open society in the sports industry. Strengthening social capital among sports stakeholders in the country. Enhancing satisfaction in both civil and private sectors of sports.
	National Brand of the Islamic Republic of Iran	Striving to achieve a worthy status for the Islamic Republic of Iran in the international system. Countering the psychological warfare of global imperialism, including Islamophobia, Shiaphobia, and Iranophobia. Improving the image of the nation and fostering peace and friendship between Iran and other nations. Utilizing sports diplomacy to introduce Iran's rich and civilized culture.

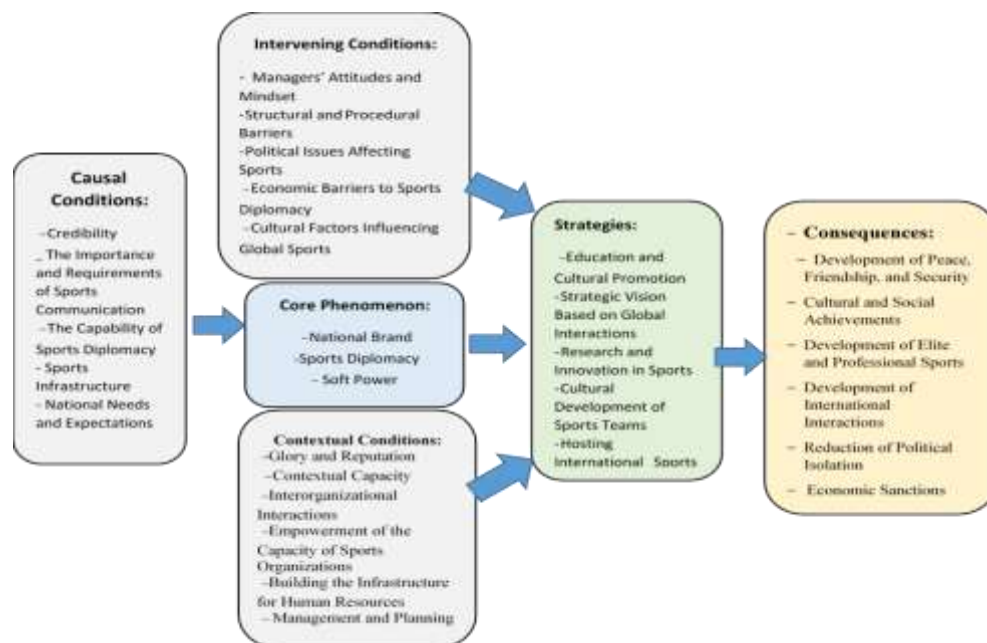

Figure 1. Conceptual Model of the Function of Diplomacy and Soft Power Based on Sports in Iran's National Brand

Conclusion

Soft power relies on ethical resources and tools such as values and principles, culture, diplomacy, media, and sports. In recent decades, soft power has gained significant importance and provides governments with flexibility at the level of foreign policy. Soft power tools have enabled certain countries to play regional and international roles. Governments can go beyond the traditional concept of power, thereby paving the way for countries to compete with major powers. Nowadays, the importance of sports in people's social lives has become more evident, and its effects on intercultural relations between countries have increased more than ever. The reality of the connection between sports and international relations is undeniable. It can be mentioned that statesmen use sports diplomacy both to exert pressure on other countries and to improve relations, strengthen friendships, resolve political issues, and ultimately achieve a favorable image and become a global brand. Over the past few years, various countries have sought to direct their diplomatic apparatus not only towards the official authorities of other countries but also to influence the social and mental constructs of their people. Given the increasing efforts of the Hebrew, Arab, and Western triangle to carry out continuous media and propaganda attacks against Iran, as well as the intensification of sanctions, it seems that sports diplomacy, as one of the tools capable of legitimizing the objectives of nations, can greatly assist in achieving our country's foreign policy goals, such as creating a correct and positive image. Ultimately, it must be acknowledged that governments have been involved in building and promoting their brand to other countries from the past to the present, striving to enhance their regional and international standing. When the name of any country is heard, it evokes a mindset and image associated with that country in the world, and this perception can be positive, negative, or neutral. National brand refers to the set of perceptions that people from other countries have about the competencies and national identity of a country, including culture, politics, trade, tourism, investment, and immigration. National branding of a country, simply put, is the management of the gap between the identity and image of a nation. Changing the existing image and shaping a new and desirable image and mindset is the essence of national branding. National branding eliminates prevailing negative stereotypes and strives to replace them with a desirable image and positive mindset of the country based on its capacities and actions in various aspects of domestic and foreign policy.

KEYWORDS

Sports Washing, Diplomacy, International Relations.

Ethical Considerations:

Compliance with ethical guidelines

The author has complied with all ethical considerations.

Funding

The authors state no funding involved.

Conflict of Interest

The authors declare that there are no conflicts of interest regarding the publication of this manuscript.

Acknowledgment

The authors declare that there are no conflicts of interest regarding the publication of this manuscript.

«مقاله پژوهشی»

چارچوب مفهومی کارکرد دیپلماسی و قدرت نرم مبتنی بر ورزش در برند ملی ایران

مینا باقری ذلانی^۱، مرتضی دوستی^{۲*}، محبوبه عابدی^۳

چکیده

این پژوهش با هدف ارائه چارچوب مفهومی کارکرد دیپلماسی و قدرت نرم مبتنی بر ورزش در برند ملی ایران انجام شد. روش پژوهش کیفی با استفاده از نظریه داده‌بنیاد بود که در سه مرحله کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری گزینشی انجام شد. جامعه آماری پژوهش افراد صاحب‌نظر درباره موضوع شستشوی ورزشی و قدرت نرم به تعداد ۱۲ نفر بود که تا رسیدن به اشباع نظری مصاحبه‌ها ادامه یافت. روش نمونه‌گیری، هدفمند و به‌صورت گلوله‌برفی بود. برای سنجش پایایی پژوهش، از توافق درون‌موضوعی استفاده شد که برابر با ۷۳ درصد گزارش شد و از آنجاکه از ۶۰ درصد بیشتر بود، قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها تأیید شد. نتایج پژوهش نشان داد، وجهه و اعتباربخشی، الزامات و اهمیت ارتباطات ورزشی، قابلیت‌های دیپلماسی ورزشی، نیازها و انتظارات، زیرساخت‌های ورزشی و... (شرایط علی)، افتخارآفرینی و خوش‌نامی، ظرفیت‌سازی، تعاملات بین‌سازمانی، توانمندسازی، مدیریت و برنامه‌ریزی، نیروی انسانی و... (شرایط زمینه‌ای)، نگرش و تفکر مدیران، موانع ساختاری و فرایندی، مسائل سیاسی، مسائل اقتصادی، عوامل فرهنگی و... (شرایط مداخله‌گر)، آموزش و فرهنگ‌سازی، تعاملات سازمانی داخلی و خارجی، مدیریت راهبردی، پژوهش و نوآوری، توسعه فرهنگی تیم‌های ورزشی و میزبانی رویدادهای بین‌المللی و... (راهبردها) و توسعه صلح، دوستی و امنیت، دستاوردهای فرهنگی و اجتماعی، توسعه ورزش قهرمانی و حرفه‌ای، توسعه زیرساخت‌های ورزشی، توسعه تعاملات بین‌المللی، کاهش انزوای سیاسی و تحریم‌های اقتصادی و... (پیامدها)، ازجمله مهم‌ترین متغیرهای پژوهش از دیدگاه متخصصان و کارشناسان بودند. با توجه به یافته‌های پژوهش پیشنهاد می‌شود، برای جلوگیری و کنترل رویکرد منفی پدیده تظهير ورزشی افراد، دولت‌ها و سازمان‌هایی که به شکلی با پدیده ورزش‌شویی درگیر هستند، درباره عادی‌سازی تخلفات اخلاقی در ورزش مقاومت نشان دهند، در فعالیت‌های ورزش‌شویی مشارکت نکنند یا نحوه مشارکت خود را تغییر دهند.

واژه‌های کلیدی

ورزش‌شویی، دیپلماسی، روابط بین‌الملل.

۱. دانشجوی دکتری، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران.
۲. استاد، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران.
۳. استادیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران.

*نویسنده مسئول: مرتضی دوستی
 رایانامه: Dosti@umz.ac.ir

استناد به این مقاله:

باقری ذلانی، مینا؛ دوستی، مرتضی؛ و عابدی، محبوبه. (۱۴۰۴). چارچوب مفهومی کارکرد دیپلماسی و قدرت نرم مبتنی بر ورزش در برند ملی ایران. فصلنامه علمی مدیریت ارتباطات در رسانه‌های ورزشی، ۱۳(۱)، ۱۷-۳۴.

مقدمه

در چند دهه اخیر در زمینه سیاست و ورزش، عبارت «دیپلماسی ورزشی» توجه فزاینده‌ای را درباره روابط گسترده بین کشورهای مختلف به خود جلب کرده است (بخشی‌چناری و همکاران، ۱۹۲۰الف: ۲۲).

عناصر این عبارت شامل تعاملات بین دولت‌ها و سرزمین‌ها، افراد و بازیگران غیردولتی و همچنین طیف گسترده‌ای از فعالیت‌های ورزشی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی جهانی است. دیپلماسی ورزشی برای درک تعاملات شامل طیف وسیعی از حالت‌های سنتی ارتباط، مذاکره و نمایندگی در سایت‌های مختلف می‌شود (آبرامزیک^۱، ۲۰۲۴).

تحقیقات گسترده در مورد ورزش و دیپلماسی و رابطه نظری و تجربیات عملی بین این دو مقوله مانند بازی‌های المپیک، جام جهانی فوتبال، جام جهانی راگبی، بازی‌های مشترک‌المنافع، بازی‌های المپیک زمستانی و تجربیات مختلف مسابقات جهانی، اهمیت این موضوع را نشان می‌دهند (شریعتی و همکاران، ۲۰۲۱). تنوع زمینه‌ها در این حوزه، استفاده از عبارت دیپلماسی ورزشی را برای در نظر گرفتن دولت‌های ملی، فدراسیون‌های ورزشی بین‌المللی، باشگاه‌ها یا سازمان‌های خصوصی و نقش ورزشکاران فردی در برخی از حالت‌های دیپلماتیک روشن می‌کند (بلوم^۲ و همکاران، ۲۰۲۰). از طرفی در قدرت نرم، یک کشور از نظر مادی بر وجهه ملی خود متکی است و با یک ویژگی برجسته در جهان خود را نمایان می‌کند. به‌تصویر کشیدن ادراکات عمومی و نشان دادن تصویر خاص یک کشور از خود با برخورداری از وضعیت ملی درخشان برای ورود به عرصه جهانی، ازجمله مهم‌ترین ویژگی‌های قدرت نرم است (کواچوه^۳، ۲۰۲۳: ۲۵).

بسیاری از اندیشمندان فرهنگ را منبع اصلی و مهم قدرت نرم می‌دانند و معتقد هستند که قدرت نرم تنها زمانی به دست می‌آید که سایر کشورها جنبه‌هایی از تمدن آن کشور را تحسین کنند و برای موفقیت در عرصه جهانی بخواهند از آن الگوبرداری کنند (راسلندر^۴، ۲۰۲۴). هر

کشوری برای پیشبرد سیاست خارجی خود مجموعه‌ای از اصول را به کار می‌گیرد و تلاش می‌کند با سیاست خارجی مناسب کشورهای دیگر را تحت‌تأثیر خود قرار دهد. هر دولتی از طریق به‌کارگیری صحیح سیاست خارجی رفتار ملل دیگر را تغییر می‌دهد. تلاش دولت‌های مختلف برای ایفای نقش مهم در امور جهان به‌عنوان سیاست خارجی آن کشور شناخته می‌شود (کوماری^۵، ۲۰۲۳).

در این میان، ورزش در جهان مدرن به‌عنوان یکی از نمادها یا یکی از مؤلفه‌های اعمال قدرت نرم، همواره مدنظر کشورهای جهان قرار گرفته است. امروزه صاحب‌نظران، ورزش را یکی از ابزارهای اعمال دیپلماسی عمومی و اجرای سیاست خارجی کشورها تلقی می‌کنند (ابراهیمی و همکاران، ۲۰۲۲). از سوی دیگر، اثبات شده است که ورزش تنها فعالیتی سرگرم‌کننده و پاره‌وقت نیست، بلکه پدیده‌ای علمی نیز است که دارای ظرفیتی فراتر از عرصه ظاهری است و می‌تواند پدیده‌ای اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و دیپلماتیک باشد. امروزه ورزش به‌عنوان ابزاری برای تحقق دیپلماسی، ایدئولوژی، ملت‌سازی و ایجاد هویت ملی، حس مشترک و دسترسی به عرصه بین‌الملل و کسب منافع تجاری مطرح است و استفاده از رویدادهای ورزشی برای تحقق دیپلماسی و تحقق اهداف دولت‌ها بسیار مدنظر است (عباس‌پور و همکاران، ۲۰۲۳).

در طول تاریخ، کشورها، شهرها و جوامع برای دستیابی به اهداف اجتماعی، سیاسی و مالی و بهبود چهره کشور از ورزش برای دیپلماسی عمومی و برندسازی استفاده کرده‌اند. قرار گرفتن در عرصه بین‌المللی، تمرکز بر فرهنگ و ارزش‌های صلح‌آمیز در ورزش، کشور را به ابزاری مفید برای استفاده از قدرت نرم برای دستیابی به اهداف بین‌المللی و بهبود دیپلماسی عمومی خود تبدیل می‌کند. از ارتباط بین ورزش، قدرت نرم و دیپلماسی عمومی برای بهبود تصاویر کشورها به‌منظور دستیابی به اهداف سیاست خارجی می‌توان بهره برد (دوبینسکی^۶، ۲۰۱۹).

نقطه آغاز حرکت ورزش ایران پیش از انقلاب را می‌توان میزبانی بازی‌های آسیایی ۱۹۷۴ تهران دانست که

1. Abramzik
2. Blom
3. Kovachoe
4. Roslender

چالش‌های ورزشی کشورمان در عرصه بین‌الملل باشد (مرادی، ۲۰۲۳).

در کنار قدرت نرم و دیپلماسی ورزشی، واژه‌ای نوظهور با عنوان «شستشوی ورزشی»^۱ (ورزش‌شویی) نیز معنا پیدا کرده است. در بین کشورهای دنیا، عربستان سعودی به دلیل تلاش‌هایش برای «شستشوی ورزشی» مشهور است؛ تلاش برای استفاده از زرق و برق و اعتبار ورزش سطح بالا به‌عنوان ابزار روابط عمومی به‌منظور منحرف کردن توجه از سابقه افتضاح حقوق بشر این کشور (ونگ و منگ-لو، ۲۰۲۲).

با توجه به قرابت معنایی، این موضوع مدنظر بسیاری از نظریه‌پردازان حوزه دیپلماسی و قدرت نرم قرار گرفت؛ از جمله راسلندر^۲ (۲۰۲۴) در تحقیقی با عنوان «گسترش شستشوی ورزشی در فوتبال: زیربناها، مکانیسم‌ها و پیامدهای احتمالی آن» به این نتیجه رسیدند که در سال‌های آینده این پدیده در فوتبال افزایش می‌یابد و مقاومت در برابر گسترش آن در حال حاضر غیرمحتمل به نظر می‌رسد (راسلندر، ۲۰۲۴: ۶۳۸). در زمینه قدرت نرم و دیپلماسی ورزشی پژوهش‌هایی صورت گرفته است؛ عباس‌پور و همکاران (۲۰۲۴) در تحقیقی با عنوان «مدل‌سازی اثر دیپلماسی ورزشی بر تحقق اهداف نظام جمهوری اسلامی ایران» به این نتیجه رسیدند که دیپلماسی ورزشی بر تحقق اهداف نظام ازجمله اهداف سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، ورزشی، اجتماعی و ژئوپولیتیک تأثیر بسزایی دارد (عباس‌پور و همکاران، ۲۰۲۴).

ابراهیمی و همکاران (۲۰۲۳) در پژوهشی با عنوان «عوامل مؤثر بر توسعه دیپلماسی ورزشی و تندرستی در ایران» پیشنهاد دادند که با برنامه‌ریزی مناسب در جهت تقویت و احیای منابع پیشین و سیاست‌گذاری‌های جدید در راستای استفاده از منابع دیپلماسی، بتوانند گام مؤثری به‌منظور ارتقای دیپلماسی ورزش کشور بردارند (ابراهیمی و همکاران، ۲۰۲۲).

رزم‌آرا و همکاران (۲۰۲۳) در تحقیقی با عنوان «ورزش‌شویی به‌عنوان قدرتی نرم در جهت تحکیم

۲۲۵ نماینده رسانه‌ای از ۹۷ آژانس خبری سه قاره جهان این بازی‌ها را پوشش رسانه‌ای داده بودند. جمهوری اسلامی ایران در اولین سال‌های پس از انقلاب و در بحبوحه جنگ سرد، بازی‌های المپیک ۱۹۸۰ مسکو و ۱۹۸۴ لس‌آنجلس را تحریم کرد که این موضوع تا به امروز در بین تمام کشورهای عضو کمیته بین‌المللی المپیک، منحصربه‌فرد است. همچنین ایران تنها کشور جهان است که هر دو دوره این بازی‌ها را تحریم کرده است (مختاری و همکاران، ۲۰۲۲).

شروع جنگ تحمیلی توسط رژیم بعثی در سال ۱۳۵۹ موجب شد که نه‌تنها ورزش، بلکه مجموعه سیستم روابط خارجه کشورمان همانند بخش‌های دیگر، بیشتر به دنبال مقاومت در برابر دشمن متخاصم باشد. نمود وطن‌پرستی در آن زمان را می‌توان به‌خوبی در میان ورزشکاران ایرانی مشاهده کرد. در سال‌های اولیه پس از جنگ، سازمان‌های بین‌المللی ورزشی بزرگ پیشنهاد میانجی‌گری برای از سرگیری روابط میان ایران و غرب به‌ویژه آمریکا را دادند که با توجه به جنایت هولناک آمریکایی‌ها در آن زمان، این موضوع به هیچ عنوان پذیرفته نشد. مطبوعات آن زمان در نیمه دهه ۷۰ شمسی، مسابقات کشتی فوریه ۱۹۹۸ را «دیپلماسی کشتی» نامیدند. در دست گرفتن تصویر مقام معظم رهبری توسط داگلاس، کشتی‌گیر آمریکایی، در حضور اصحاب رسانه پیامی بزرگ برای مردمان جهان و به شکل خاص مردمان دو کشور داشت.

جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه نقطه عطفی در ورزش ایران بود؛ جایی که فوتبال ایران با پیروزی بر ایالات متحده در مرحله گروهی موجب انتقال بازیکنان فوتبال ایران به لیگ‌های معتبر کشورهای اروپایی شد. این اتفاق سبب شد سفیران ورزشی ایران تصویری جدید از «ایران پس از جنگ» به جامعه جهانی ارائه کنند و این مسابقه به‌عنوان سیاسی‌ترین مسابقه فوتبال در ادوار جام جهانی فوتبال نامیده شد. همه این موارد مبین این موضوع است که ورزش ایران توانسته است موفقیت‌های چشمگیری در عرصه بین‌الملل کسب کند؛ هرچند به نظر می‌رسد لزوم طراحی برنامه‌ای جامع به‌منظور استفاده از ظرفیت قدرت نرم و دیپلماسی ورزشی می‌تواند گره‌گشای بسیاری از

تلاش‌ها شامل سرمایه‌گذاری در مجموعه متنوعی از املاک ورزشی از جمله میزبانی رویدادهای ورزشی حرفه‌ای در داخل کشور و تأمین مالی لیگ‌ها و تیم‌های خارج از کشور بود (اتینگر، ۲۰۲۳).

با نگاهی به تجربیات چند سال گذشته می‌توان به این نکته رسید که کشورهای مختلف در تلاش بوده‌اند جهت‌گیری دستگاه دیپلماسی خود را صرفاً به مقامات رسمی کشورهای مقابل معطوف نکنند و سازه‌های اجتماعی و ذهنی مردم آن را نیز متأثر کنند؛ بنابراین با توجه به تلاش روزافزون مثلث عبری، عربی و غربی برای حملات مداوم رسانه‌ای و تبلیغاتی علیه ایران و همچنین تشدید تحریم، به نظر می‌رسد که دیپلماسی ورزش به‌عنوان یکی از ابزارهایی که توان مشروع‌سازی اهداف ملت‌ها را دارد، می‌تواند به اهداف سیاست خارجی کشورمان کمک زیادی کند. افزون بر این، به نظر می‌رسد که سیاستمداران عرصه روابط دیپلماتیک کشورمان همچنان بهره‌مندی بهینه و مناسبی از قدرت دیپلماتیک ورزشکاران، داوران، مربیان و به‌طور کلی موقعیت ورزش ایران نمی‌کنند و به‌رغم استفاده غیرمستقیم سایر کشورها از ورزش برای رساندن پیام خود به جامعه جهانی، این موضوع در دستگاه دیپلماتیک کشور ما به‌طور جدی مدنظر قرار نگرفته است.

به‌طور کلی، مرور پژوهش‌های گذشته در داخل و خارج کشور نشان می‌دهد که با وجود اهمیت دیپلماسی ورزشی و قدرت نرم برای کشورها، بیشتر آن‌ها از این مقوله‌ها به‌عنوان عاملی تأثیرگذار بر رسیدن به اهداف سیاسی خود استفاده می‌کنند و کمتر به معرفی و شناسایی این ابزارها برای ایجاد و تقویت تصویر مطلوب از کشور خود پرداخته‌اند یا دست‌کم به ارتباط این موضوع با ایجاد تصویری مثبت در برند ملی کشورها نپرداخته‌اند؛ بنابراین در این پژوهش سعی شده است ضمن برطرف کردن این خلأ، چارچوب مفهومی کارکرد دیپلماسی و قدرت نرم مبتنی بر ورزش در برند ملی ایران ارائه شود.

حاکمیت سیاسی ورزش» به این نتیجه رسیدند که ورزش‌شویی در قالب قدرت نرم برای رسیدن به اهداف حاکمیت سیاسی مطلوب، نیازمند برخورداری از اعتماد، شفافیت بین‌المللی و رعایت منشور حقوق بشر است (رزم‌آرا و همکاران، ۲۰۲۳).

با نگاهی به پژوهش‌های داخلی مشخص می‌شود که بیشتر آن‌ها به اهمیت دیپلماسی ورزشی و قدرت نرم و البته نبود برنامه‌ای منسجم برای تأثیرگذاری بیشتر این مقوله‌ها اشاره دارند، اما به تأثیرگذاری آن‌ها در ایجاد تصویری مطلوب از کشور پرداخته نشده است. همچنین با توجه به اثرگذاری بسیار دیپلماسی ورزشی و قدرت نرم در وضعیت حساس کنونی کشور و با وجود تحریم‌های ظالمانه و البته تبلیغات گسترده ایران‌هراسی، اسلام و شیعه‌هراسی کشورهای غربی علیه کشورمان، مطالعات مذکور هیچ اشاره‌ای به برون‌رفت از این موضوعات نداشته‌اند.

همچنین در پژوهش‌های خارجی، ماهر^۱ (۲۰۲۴) به مروری بر دیپلماسی ورزشی در علوم اجتماعی پرداخت و به این نتیجه دست یافت که تحریم ورزشی در مقاومت در برابر اشغال مؤثر است؛ بنابراین ایده عادی‌سازی ورزش یک افسانه به نظر می‌رسد (ماهر، ۲۰۲۴).

مورای و پرایس^۲ (۲۰۲۳) در پژوهشی با عنوان «فعالان ورزشکار، دیپلمات‌های ورزشی و حقوق بشر: اقدام در مقابل آژانس» بیان کردند که چشم‌انداز بین‌المللی ورزش نشان می‌دهد ورزشکاران بیشتری نماینده اهداف حقوق بشر هستند و در فعالیتهای خارج از میدان شرکت می‌کنند. همچنین ظاهراً ورزشکار قرن بیست‌ویکم خیلی بیشتر از «ساکت‌بودن و فقط بازی کردن» انجام می‌دهد (مورای و پرایس، ۲۰۲۳).

اتینگر (۲۰۲۳) در پژوهشی دیگر با عنوان «برخورد فرهنگ‌ها در جام جهانی فوتبال: تأملی بر قدرت نرم، ملت‌سازی و دیپلماسی ورزشی در قطر ۲۰۲۲» بیان کرد که از سال ۲۰۱۶، محمدبن سلمان، ولیعهد عربستان سعودی، به دنبال بهبود موقعیت اقتصادی و استراتژیک کشورش از طریق دیپلماسی ورزشی بوده است. این

1. Maher

2. Murray & Price

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر به لحاظ هدف کاربردی و به لحاظ نحوه گردآوری داده‌ها از نوع پژوهش‌های میدانی بود. با توجه به موضوع پژوهش، پژوهش حاضر از نوع پژوهش‌های کیفی به روش نظریه داده‌بنیاد (گراندد تئوری) و شیوه سیستماتیک نسبت داده شده به روش اشتراک و کوربین^۱ بود. در طرح تحقیق سیستماتیک نظریه برخاسته از داده‌ها، تحلیل داده‌ها در سه مرحله کدگذاری باز^۲، کدگذاری محوری^۳ و کدگذاری گزینشی^۴ انجام می‌شود. جامعه آماری پژوهش، همه مدیران و متخصصان صاحب‌نظر و آگاه در ارتباط با موضوع بودند. در انتخاب نمونه آماری برای اجرای مصاحبه‌های عمیق سعی شد هم از مدیران سیاسی-ورزشی و افراد دارای تحصیلات آکادمیک (اعضای هیئت علمی) و هم از افراد دارای تجربیات ارزشمند در حوزه دیپلماسی ورزشی استفاده شود. نمونه تحقیق از بین افراد جامعه آماری انتخاب شد. شاخص‌های محقق برای نمونه‌گیری از میان جامعه آماری عبارت بودند از: افراد آشنا با ادبیات دیپلماسی ورزشی؛ افراد آشنا با روابط بین‌الملل در وزارت ورزش و وزارت امور خارجه؛ افراد دارای کتاب و مقاله علمی-پژوهشی تألیف شده در هر کدام از زمینه‌های مذکور، افراد دارای سابقه تدریس در هر کدام از زمینه‌های مذکور؛ افراد دارای تجربه کاری در رده عالی در هر کدام از زمینه‌های مذکور. نمونه تحقیق به دو روش نمونه‌گیری هدفمند و گلوله‌برفی انتخاب شد. پس از اتمام مصاحبه‌های عمیق از هریک از مصاحبه‌شوندگان خواسته شد، سایر خبرگان در زمینه مدنظر را به محقق معرفی کنند. مصاحبه‌ها تا زمان رسیدن به اشباع نظری (با تمام افراد معرفی شده از سوی خبرگان) ادامه یافت و در مجموع با ۱۲ نفر مصاحبه شد. در این روش پژوهش، آزمایش و اعتبارسنجی هیچ فرضیه‌ای از قبل مشخص نمی‌شود و پژوهشگران درواقع مسئولیت و نقش تفسیر داده‌ها مبتنی بر تکرارپذیری مقوله‌ای و بسامد بیشتر مقولات و تفسیر دیده‌ها، شنیده‌ها و خوانده‌ها را برعهده دارند. روایی در پژوهش کیفی، بیشتر بر صحت

داده‌ها (روایی درونی) تأکید دارد تا معنایی که در مطالعات کمی به کار می‌رود. اگر مصاحبه‌شوندگان یافته‌های پژوهش را تأیید کردند، یعنی به روایی پژوهش می‌توان اطمینان بیشتری کرد. گفتنی است، پس از اجرای هر مصاحبه، کدگذاری مفاهیم تا آن مرحله انجام شد و برای جلوگیری از جهت‌گیری و سوءبرداشت، مجدد تأیید شد. برای بررسی پایایی پژوهش کیفی که به تکرارپذیری یافته‌های پژوهش وابسته است و در اجرای مطالعات کیفی، پژوهشگر به تفسیر موضوع مطالعه شده می‌پردازد، به ارائه مفهوم سنتی پایایی نیاز نیست. در پژوهش حاضر برای محاسبه پایایی از روش توافق درون موضوعی دو کدگذار (ارزیاب) استفاده شد. در هر کدام از مصاحبه‌ها، کدهایی که در نظر دو نفر مشابه بودند، با عنوان «توافق» و کدهای غیرمشابه با عنوان «عدم توافق» مشخص شدند (دانایی فرد و امامی، ۲۰۰۷). در پژوهش حاضر نتایج حاصل از این کدگذاری‌ها در جدول ۱ نشان داده شد. براساس این جدول، تعداد کل کدهای ثبت شده توسط هر دو نفر، برابر با ۷۱، تعداد کل توافقاتی بین این کدها ۲۶ و تعداد کل عدم توافقاتی بین این کدها ۵ است. پایایی بین دو کدگذار با استفاده از فرمول ۷۳ درصد بود که از ۶۰ درصد بیشتر است؛ بنابراین قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها تأیید شد. درنهایت، طراحی مدل عوامل تخصصی و استمرار مؤثر در توسعه برند شخصی داوران ورزشی ایران توسط نرم‌افزار کیفی مکس کیودا ۲۰۲۰ انجام شد.

یافته‌های پژوهش

در توصیف تحلیلی نمونه پژوهش، ۱۲ نفر از استادان نخبه دانشگاه در رشته‌های مدیریت ورزشی و مدیران سیاسی ورزشی که تجارب ارزشمندی در حوزه دیپلماسی ورزشی، قدرت نرم و... داشتند، حضور داشتند. در جدول ۱، به توصیف نمونه پژوهش پرداخته شده است.

1. Strauss & Corbin
2. Open Coding
3. Axial Coding
4. Selective Coding

جدول ۱. یافته‌های جمعیت‌شناختی نمونه‌های بخش کیفی

Table 1. Demographic Findings of the Samples of the Qualitative Section

جنسیت	شغل	مدرک تحصیلی	رشته تحصیلی	مشخصات/ سمت سازمانی
مرد	هیئت علمی دانشگاه	دکتری تخصصی	مدیریت استراتژیک	عضو سابق کمیسیون ورزش مجلس نهم
مرد	هیئت علمی دانشگاه	دکتری تخصصی	علوم سیاسی	سفیر سابق جمهوری اسلامی ایران در نیوزلند
مرد	هیئت علمی دانشگاه	دکتری تخصصی	علوم سیاسی	کارمند رسمی وزارت خارجه
مرد	هیئت علمی دانشگاه	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی	مدیرکل سابق دفتر روابط بین‌الملل وزارت ورزش و جوانان (دولت دوازدهم)
مرد	پژوهشگر حوزه روابط بین‌الملل	دکتری تخصصی	روابط بین‌الملل	معاون سابق مدیرکل روابط بین‌الملل وزارت ورزش
مرد	پژوهشگر حوزه دیپلماسی ورزشی	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی	سرپرست سابق دفتر روابط بین‌الملل وزارت ورزش و جوانان (دولت سیزدهم)
مرد	پژوهشگر حوزه دیپلماسی ورزشی	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی	کارشناس سابق روابط بین‌الملل در فدراسیون ملی ورزش دانشگاهی و فدراسیون شطرنج
مرد	مدیر سیاسی-ورزشی	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی	معاون سابق ورزش همگانی وزیر ورزش و جوانان در دولت یازدهم
زن	پژوهشگر حوزه دیپلماسی ورزشی	کارشناسی ارشد	روابط بین‌الملل	متخصص و دارای اثرات علمی معتبر
زن	پژوهشگر حوزه دیپلماسی ورزشی	دکتری تخصصی	روابط بین‌الملل	متخصص و دارای اثرات علمی معتبر
مرد	مدیر سیاسی-ورزشی	دکتری تخصصی	مدیریت ورزشی	سرپرست سابق فدراسیون شطرنج و فدراسیون ورزش‌های رزمی
مرد	فعال در حوزه دیپلماسی ورزشی	دکتری تخصصی	علوم سیاسی	متخصص و دارای اثرات علمی معتبر

در مرحله اول در قالب ۲۳ مفهوم انتزاعی کدگذاری شدند. مفاهیمی که در مرحله کدگذاری اولیه استخراج شدند، برای تشکیل مقوله‌های عمده در مرحله کدگذاری متمرکز یا ثانویه، مجدد تجزیه و تحلیل شدند. نتیجه این تحلیل، تولید سه مقوله عمده بود. این موارد به همراه هر کدام از مفاهیم مرتبط در جدول ۲ ارائه شده است.

پژوهشگر در مرحله کدگذاری باز، ۱۰۳ مفهوم اولیه را استخراج کرد و بعد از ویرایش، ۵۹ کد اولیه استخراج شد. کدهای اولیه در جدول ۲ نشان داده شده است. در مرحله اول، نکات کلیدی و تأکید شده از سوی مصاحبه‌شوندگان استخراج شد که در نهایت تیم پژوهش پس از حذف مفاهیم مشابه به ۷۴ مفهوم رسیدند. در این مرحله، مفاهیم تولید شده به صورت منطقی و تحلیلی به دنبال هم فهرست‌وار ارائه شد. کدهای به دست آمده

جدول ۲. نتایج کدگذاری باز و محوری حاصل از مصاحبه‌ها

Table 2. The Final Results of Open and Central Coding from the Interviews

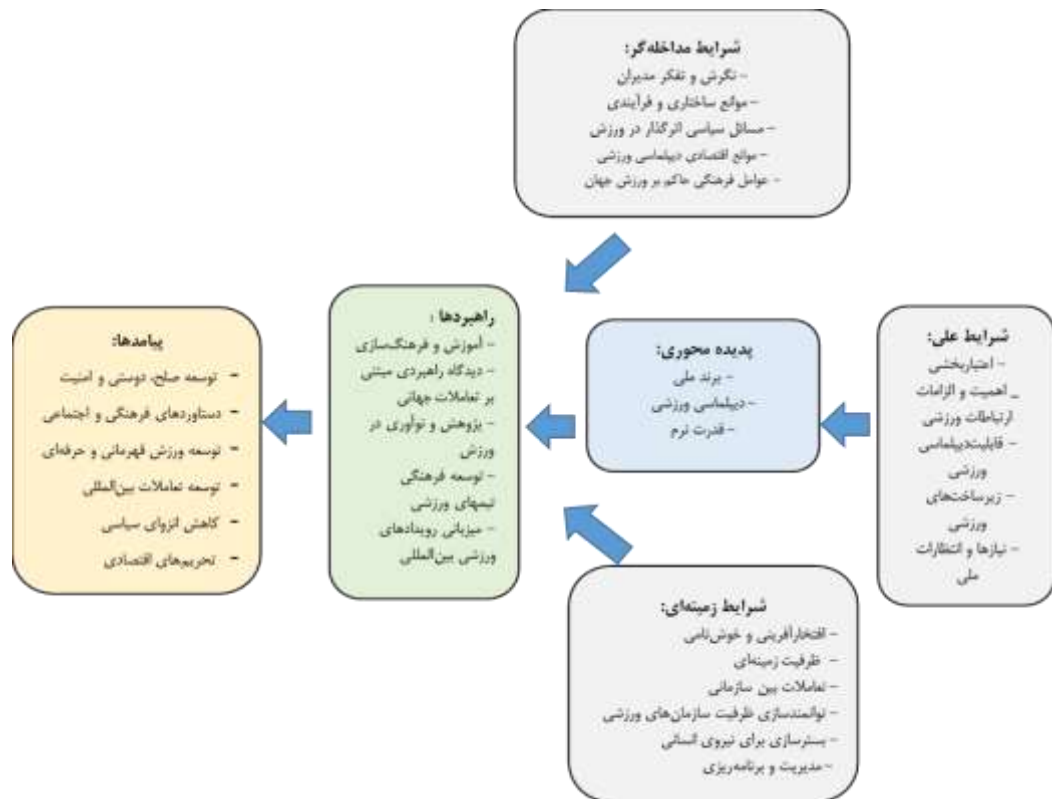
مقوله‌های کلی	مفاهیم	کدهای نهایی
	وجهه و اعتباربخشی (جذب افکار عمومی)	تقویت ورزش قهرمانی و حرفه‌ای در جهت کسب افتخار برای معرفی ملت؛ تصویرسازی مناسب از فرهنگ ایرانی در مسابقات بین‌المللی از سوی ورزشکاران؛ نشان دادن امنیت عمومی کشور در میزبانی رویدادهای ورزشی؛ افزایش نگرش مثبت و اعتماد افکار جهانی
	الزامات و اهمیت ارتباطات ورزشی	اعزام ورزشکاران به رویدادهای ورزشی به‌عنوان سفیران انقلاب اسلامی؛ انتقال فرهنگ، آداب و رسوم و باورهای دینی در طول رویدادهای ورزشی؛ شناخت شایستگی‌های کلیدی ورزش برای ارتباطات تعامل ساز
شرایط علی	قابلیت‌ها و ظرفیت‌های دیپلماسی ورزشی	ورزش به‌عنوان ظرفیت تعامل‌ساز در سطح بین‌المللی؛ توسعه روابط دیپلماسی نظامی و... با استفاده از روابط ورزشی؛ ورزش به‌عنوان زبان مشترک به دور از هرگونه اختلافات سیاسی و...؛ جلوگیری و کاهش تنش‌ها و درگیری بین نظامیان جهان
	نیازها و انتظارات ملی از ورزش	علاقه‌مندی و بروز استعدادهای جوان در بخش ورزش قهرمانی؛ افزایش اعتمادبه‌نفس ملت و غرور ملی (اعتماد ملی و اراده مردم)؛ ارتقای مثلث عزت، حکمت و مصلحت در عرصه بین‌المللی
	زیرساخت‌های ورزشی	وجود امکانات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری در فدراسیون‌ها؛ تولید مبانی نظری در حوزه قدرت نرم ورزش‌شویی و... در مراکز علمی و پژوهشی؛ جذب سرمایه بخش‌های اقتصادی دولتی و خصوصی در رویدادهای ورزشی

ادامه جدول ۲. نتایج کدگذاری باز و محوری حاصل از مصاحبه‌ها

مقوله‌های کلی	مفاهیم	کدهای نهایی
شرایط زمینه افتخار آفرینی	افتخار آفرینی و خوش‌نامی	دیده‌شدن کشور و شهرهای میزبان رویدادهای ورزشی در سطح دنیا؛ توسعه صلح و دوستی با کشورهای منطقه؛ جهان اسلام و کشورهای همسایه؛ کسب رتبه و مقام در رویدادهای بین‌المللی ورزشی و افزایش عزت بین‌المللی توسعه صنعت گردشگری در میزبانی رویدادهای بین‌المللی ورزش. وجود زیر ساخت‌ها و اماکن استاندارد برای رویدادهای بین‌المللی ورزش. فراهم بودن بسترهای مناسب برای حضور ورزشکاران زن محجبه.
	تعاملات بین‌سازمانی	تعامل و همکاری بیشتر با سایر نهادها و بخش‌های ورزش کشور؛ انعقاد تفاهم‌نامه‌های ورزشی با کشورهای دوست، همسایه، مسلمان و...؛ ایجاد فرصت مناسب برای ملاقات با مسئولان سیاسی ورزشی سایر کشورها توانمندی در برگزاری اردوهای مشترک با سایر کشورها؛ نمایش توانمندی کشور در میزبانی رویدادهای ورزشی؛
	توانمندسازی سیاسی سازمان‌های ورزشی و ورزشکاران	وجود ظرفیت‌های بالقوه در بین ورزشکاران و سازمان‌ها جذب، تأمین و تخصیص بودجه و اعتبارات موردنیاز برای رویدادهای بین‌المللی ورزشی؛ تدوین برنامه‌های کلان و منسجم در حوزه ورزش شویی، دیپلماسی و...؛ بهره‌مندی از کرسی‌های بین‌المللی در نهادهای مختلف ورزشی
	مدیریت و برنامه‌ریزی بسترسازی برای نیروی انسانی	نگرش مثبت مسئولان عالی‌رتبه ورزش به توسعه دیپلماسی ورزشی؛ وجود نیروی انسانی متخصص برای شرکت در رویدادهای بین‌المللی ورزشی؛ آموزش مدیران ورزشی سیاسی برای حضور در عرصه دیپلماسی ورزشی
شرایط مداخله‌گر	نگرش و تفکر مدیران	اعمال سلیقه مسئولان در حوزه دیپلماسی ورزشی، ورزش شویی و...؛ کم‌اهمیت دانستن نقش دیپلماسی ورزشی در بین برخی از مسئولان کشور؛ پیش‌بینی کسب‌نشدن نتیجه تیم‌های ورزشی در رویدادهای بین‌المللی
	موانع ساختاری و فرایندی	کمبود زیرساخت‌های ورزشی برای میزبانی رویدادهای بین‌المللی ورزشی؛ وجود موانع در برخی فدراسیون‌ها در اعزام به رویدادهای بین‌المللی؛ همکاری ضعیف نهادهای ورزشی با وزارت امور خارجه
	مسائل سیاسی اثرگذار در ورزش	وجود اختلاف در عرصه سیاسی بین دولت‌ها و تأثیر آن بر ورزش؛ صادرنشدن روادید برای ورزشکاران، مربیان و... توسط برخی از کشورها؛ ملاحظات سیاسی دولت‌ها در مسابقات ورزشی
	موانع اقتصادی ارتقای دیپلماسی ورزشی	مشکلات اقتصادی کشور و جلوگیری از اعزام تیم‌های ورزشی؛ ناچیزبودن پاداش ورزشکاران مدال‌آور و دست‌اندرکاران ورزش؛ وجود تحریم‌های سیاسی و اقتصادی و تأثیر آن بر دیپلماسی ورزشی
پیامدها	عوامل فرهنگی حاکم بر ورزش جهان	وجود ناهنجاری‌های فرهنگی و اخلاقی در عرصه ورزش؛ وجود ارزش‌های حاکم بر ورزش جهان و متضاد با ارزش‌های نظام؛ نگرانی از تأثیر فرهنگ غربی هنگام شرکت در رویدادهای بین‌المللی
	توسعه صلح، دوستی و آشتی بین‌المللی	گسترش صلح و دوستی بین دولت‌ها و ملت‌ها از طریق ورزش؛ تقویت امنیت عمومی کشور در زمان رویدادهای بین‌المللی ورزش؛ کاهش تنش و درگیری بین دولت‌ها؛ جمهوری اسلامی ایران پرچم‌دار صلح از طریق ورزش در بین کشورهای منطقه
	دستاوردهای فرهنگی و اجتماعی	خنثی کردن تبلیغات سوء دشمنان با حضور فعال در عرصه‌های بین‌المللی؛ انتقال فرهنگ، آداب و رسوم و سنت‌ها در رویدادهای بین‌المللی ورزشی؛ ایجاد تصویر مثبت در افکار عمومی بین‌المللی
	توسعه ورزش قهرمانی و حرفه‌ای	بهبود جایگاه ورزش زنان در عرصه‌های ملی و بین‌المللی؛ ایجاد مسئولیت‌ها و ظرفیت‌های جدید در حوزه ورزش قهرمانی
راهبردها	توسعه زیرساخت‌های ورزشی	توسعه صنعت گردشگری در زمان برگزاری رویدادهای بین‌المللی ورزشی؛ توسعه زیرساخت‌های شهری و ورزشی برای میزبانی رویدادهای ورزشی؛ بازسازی زیرساخت‌های نیمه‌کاره و مقرون‌به‌صرفه به لحاظ زمان و هزینه
	جهانی‌شدن تعاملات	فراهم کردن فرصت مناسب برای ملاقات با مسئولان سیاسی ورزشی سایر کشورها؛ فراهم کردن زمینه مناسب برای تفاهم‌نامه‌های ورزشی با مدیران سایر کشورها؛ سیاست‌گذاری در حوزه فرهنگی در عرصه ورزش بین‌المللی
	کاهش انزوای سیاسی و تحریم‌های اقتصادی	ایجاد زمینه مناسب برای ارتباط دولت‌ها و کاهش انزوای سیاسی؛ کاهش تحریم‌های اقتصادی از طریق ارتباطات ورزشی
	آموزش و فرهنگ‌سازی	استفاده از افراد متخصص در مسئولیت‌های کلیدی مدیریتی ورزش؛ افزایش دانش مدیران ورزشی در حوزه ورزش شویی و...؛ آموزش مهارت‌های دیپلماسی به مدیران، مسئولان ورزش و...
راهبردها	دیدگاه راهبردی مبتنی بر تعامل‌گرایی جهانی	تعامل و همکاری بیشتر با سایر نهادها و بخش‌های ورزش کشور؛ انعقاد تفاهم‌نامه‌های ورزشی با کشورهای دوست، همسایه، مسلمان و...
	مدیریت راهبردی قدرت نرم	تدوین راهبردهای هدفمند دیپلماسی و ورزش قهرمانی؛ تهیه نقشه راه برای بیشترین بهره‌برداری از دیپلماسی ورزشی
	پژوهش و نوآوری در حوزه دیپلماسی و قدرت نرم	ایجاد ارتباط هدفمند با مراکز دانشگاهی برای توسعه دیپلماسی ورزشی؛ انجام پژوهش‌های کاربردی در حوزه‌های مختلف دیپلماسی ورزشی و...؛ ایجاد بانک اطلاعاتی جامع و به‌روز در ورزش

ادامه جدول ۲. نتایج کدگذاری باز و محوری حاصل از مصاحبه‌ها

مقوله‌های کلی	مفاهیم	کدهای نهایی
راهبردها	توسعه فرهنگی تیم‌های ورزشی و میزبانی رویدادهای بین‌المللی	توسعه بسترهای مناسب برای حضور پررنگ‌تر زنان ورزشکار؛ ایجاد و بازسازی زیرساخت‌های ورزشی برای میزبانی رویدادهای ورزشی؛ ایجاد باشگاه و پایگاه‌های قهرمانی برای تقویت تیم‌های ورزشی
	دیپلماسی ورزشی	ضرورت آشنایی مدیران ورزشی با اصول و مبانی و سیاست خارجی کشور؛ جایگاه‌شناسی و مفهوم‌شناسی دیپلماسی ورزشی در بین دولت‌مردان؛ تقویت دیپلماسی ورزشی در سطوح ملی، منطقه‌ای و فراملی؛ ایجاد مراکز غیردولتی هماهنگ‌کننده فعالیت‌های دیپلماسی ورزشی؛ بستر صعود و موفقیت سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران
	قدرت نرم	رفع تحریم و اقتصاد پایدار در ورزش؛ ایجاد جامعه باز در صنعت ورزش؛ تقویت سرمایه اجتماعی در بین ذی‌نفعان ورزش کشور؛ افزایش رضایت‌بخش مدنی و خصوصی ورزش
	برند ملی جمهوری اسلامی ایران	تلاش برای کسب منزلت و جایگاه شایسته جمهوری اسلامی ایران در نظام بین‌الملل؛ مقابله با جنگ‌های روانی استکبار جهانی از جمله اسلام‌هراسی، شیعه‌هراسی و ایران‌هراسی؛ بهبود تصویر ملت و افزایش صلح و توسعه رفاقت بین ایران و سایر ملت‌ها؛ استفاده از دیپلماسی ورزشی برای معرفی فرهنگ غنی و متمدن

شکل ۱. الگوی مفهومی کارکرد دیپلماسی و قدرت نرم مبتنی بر ورزش در برند ملی ایران

Figure 1. Conceptual Model of the Function of Diplomacy and Soft Power Based on Sports in Iran's National Brand

می‌دهد. ابزارهای قدرت نرم به برخی از کشورها این امکان را داده است که نقش منطقه‌ای و بین‌المللی ایفا کنند. دولت‌ها می‌توانند از مفهوم سنتی قدرت فراتر روند و همین امر راه را برای کشورها هموار می‌کند تا بتوانند با قدرت‌های بزرگ رقابت کنند. در دنیای امروز، اهمیت

بحث و نتیجه‌گیری

قدرت نرم به منابع و ابزارهای اخلاقی مانند ارزش‌ها و اصول، فرهنگ، دیپلماسی، رسانه‌ها و ورزش بستگی دارد. قدرت نرم در دهه‌های اخیر اهمیت زیادی پیدا کرده است و به دولت‌ها در سطح سیاست خارجی انعطاف‌پذیری

ایران را به عنوان کشوری باز و با ظرفیت و قابلیت بسیار در جهت توسعه گفت‌وگو به جهانیان معرفی کند. در نهایت باید به این نکته اذعان داشت که دولت‌ها از گذشته تاکنون درگیر ساخت و ترویج برند خود برای سایر کشورها بوده‌اند و سعی بر آن داشته‌اند که به این وسیله جایگاه منطقه‌ای و بین‌المللی خود را ارتقا دهند؛ چراکه با شنیدن نام هر کشور، ذهنیت و تصویر مرتبط با آن کشور برای دنیا تداعی می‌شود و این ذهنیت ممکن است مثبت، منفی یا خنثی باشد. برند ملی به معنای مجموعه ادراکات مردم سایر کشورها از شایستگی‌ها و هویت ملی یک کشور شامل فرهنگ، سیاست، تجارت، گردشگری، سرمایه‌گذاری و مهاجرت است. به بیانی ساده، برندآفرینی ملی یک کشور، مدیریت شکاف بین هویت و تصویر یک ملت است. تغییر تصویر موجود و شکل‌دهی به یک تصویر و ذهنیت جدید و مطلوب، جوهره برندآفرینی ملی به شمار می‌آید. برند ملی کلیشه‌های منفی غالب را می‌زداید و سعی می‌کند به جای آن‌ها و براساس ظرفیت‌ها و اعمال و رفتار آن کشور در جنبه‌های مختلف سیاست‌گذاری داخلی و خارجی، تصویری مطلوب و ذهنیتی مثبت از کشور را جایگزین کند.

نتایج پژوهش نشان داد که وجهه و اعتباربخشی، الزامات و اهمیت ارتباطات ورزشی، قابلیت‌های دیپلماسی ورزشی، نیازها و انتظارات، زیرساخت‌های ورزشی و... از شرایط علی کارکرد دیپلماسی و قدرت نرم مبتنی بر ورزش در برند ملی ایران بود. ذکر این نکته ضروری است که ابتدا مشخص شود یک کشور از دیپلماسی ورزشی چه اهدافی را دنبال می‌کند. با دانستن این موضوع می‌توان وضعیت دیپلماسی ورزشی و به‌طور کلی نقشی را شناخت که این دیپلماسی در آن کشور ایفا می‌کند؛ برای مثال، کشور آلمان از طریق دیپلماسی ورزشی، بیشتر به دنبال معرفی خود، جذب گردشگر و توسعه اقتصادی است. این امر دقیقاً با مفهوم وجهه و اعتباربخشی در مقوله کلی شرایط علی مرتبط است.

بعضی کشورهای دیگر مانند کشورهای کوچک حوزه خلیج فارس، قصد دارند با دیپلماسی ورزشی خود را مطرح کنند و با ارتباطات بین‌المللی ورزشی به دریافت میزبانی رویدادها (مانند میزبانی قطر در جام جهانی ۲۰۲۲) و در

ورزش در زندگی اجتماعی افراد بیش‌ازپیش نمایان شده، آثار آن در روابط و تعاملات بین‌فرهنگی کشورها بیش از گذشته افزایش یافته است و واقعیت ارتباط ورزش با روابط بین‌الملل انکارنشده است.

می‌توان گفت، دولتمردان در بحث دیپلماسی ورزشی، هم از آن برای فشارآوردن به دیگر کشورها استفاده می‌کنند و هم برای بهبود روابط و تقویت دوستی‌ها، حل مشکلات و مسائل سیاسی و در نهایت دستیابی به تصویر مطلوب و تبدیل شدن به یک برند جهانی بهره می‌برند. طی چند سال گذشته کشورهای مختلف در تلاش بوده‌اند جهت‌گیری دستگاه دیپلماسی خود را صرفاً به مقامات رسمی کشورهای مقابل معطوف نکنند و سازه‌های اجتماعی و ذهنی مردم آن را نیز متأثر کنند؛ بنابراین با توجه به تلاش روزافزون مثلث عبری، عربی و غربی برای حملات مداوم رسانه‌ای و تبلیغاتی علیه ایران و همچنین تشدید تحریم، به نظر می‌رسد که دیپلماسی ورزش به عنوان یکی از ابزارهایی که توان مشروع‌سازی اهداف ملت‌ها را دارد، می‌تواند به اهداف سیاست خارجی کشورمان همچون ایجاد تصویری صحیح و مثبت کمک زیادی کند.

افزون بر این، به نظر می‌رسد که سیاست‌مداران عرصه روابط دیپلماتیک کشورمان همچنان بهره‌مندی مناسبی از قدرت دیپلماتیک ورزشکاران، داوران، مربیان و به‌طور کلی موقعیت ورزش ایران نمی‌کنند و به‌رغم استفاده غیرمستقیم سایر کشورها از ورزش برای نشان‌دادن تصویر مطلوب خود به جامعه جهانی، این موضوع در دستگاه دیپلماتیک کشور ما به‌طور جدی مدنظر قرار نگرفته است. فقدان استراتژی کلان، نداشتن ضمانت اجرایی مناسب و نبود تلاش دیپلماتیک هم‌افزا (و نه جرقه‌ای) در وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران سبب شده است تا ورزش نیز همانند سایر ابعاد دیپلماسی عمومی نتواند خود را به عنوان اهرمی سیاسی قدرتمند برای رسیدن به اهداف عالی نظام مطرح کند.

در فضای ظالمانه تحریم‌ها، ورزش ایران می‌تواند به عنوان اهرمی برای تسهیل و تقویت روابط با سایر کشورها به‌ویژه کشورهای اسلامی همسایه استفاده شود تا علاوه بر تقویت تعاملات ورزشی در عرصه بین‌الملل،

نتایج دیگر پژوهش حاضر نشان داد که افتخارآفرینی و خوش‌نامی، ظرفیت زمینه‌ای، تعاملات بین‌سازمانی، توانمندسازی، مدیریت و برنامه‌ریزی، بسترسازی برای نیروی انسانی و... از شرایط زمینه‌ای کارکرد دیپلماسی و قدرت نرم مبتنی بر ورزش در برند ملی ایران بودند. واقعیت این است که رسیدن به اهداف سیاسی، امنیتی و اقتصادی همواره از مهم‌ترین اهداف کشورها در سیاست خارجی‌شان بوده و این امر باعث شده است رویکردهای نسبتاً جدیدی در دیپلماسی مطرح شود که توجه و تأکید بیشتر بر بسترسازی و فراهم‌کردن زمینه مناسب برای رسیدن به اهداف مطرح شده را مدنظر قرار دهند؛ به‌عنوان مثال، با زمینه‌سازی برای خوش‌نامی و افتخارآفرینی ورزشکاران و معرفی فرهنگ غنی کشورمان به دنیا با رعایت مثلث عزت، حکمت و مصلحت براساس فرامین مقام معظم رهبری، تصویری دقیق و صحیح از کشورمان (برخلاف تصویری که کشورها متخاصم ساخته‌اند) به دنیا نشان می‌دهد. این امر مستلزم ایجاد بستر مناسب و تربیت نیروی انسانی متخصص در این حوزه است. از دیگر عوامل در شرایط زمینه‌ای، ظرفیت‌سازی بود. توجه به ظرفیت سازمان‌های مربوط در جهت به‌کارگیری دیپلماسی ورزشی، زمینه‌ساز توسعه این نوع دیپلماسی می‌شود.

توجه به ظرفیت وزارت خارجه، وزارت ورزش، مجلس شورای اسلامی و... در جهت توسعه دیپلماسی ورزشی، مهم و ضروری به نظر می‌رسد. با توضیحات ارائه‌شده می‌توان گفت، جمهوری اسلامی ایران مانند بسیاری از کشورهای دیگر، به اهمیت دیپلماسی ورزشی به‌عنوان یکی از زیرمجموعه‌های آن پی برده‌اند و برای پیاده‌کردن آن تمهیداتی اندیشیده‌اند.

به باور بسیاری از کارشناسان داخلی روابط بین‌الملل و علوم سیاسی، یکی از راه‌های کامیابی و موفقیت در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران، استفاده درست و منظم از این ابزارها در چارچوب دیپلماسی ورزشی است. نتایج مذکور با نتایج این تحقیقات همسوست.

ابراهیمی و همکاران (۲۰۲۲) در پژوهش خود به الگوی دیپلماسی ورزشی جمهوری اسلامی ایران پرداختند؛

ادامه به توسعه زیرساخت‌های ورزشی برای کسب میزبانی مباردت می‌ورزند. بعضی از کشورهای دیگر، هدف اقتصادی یا سیاسی ندارند؛ بلکه از طریق کارهایی مانند خرید ورزشکاران مدال‌آور کشورهای دیگر، از دیپلماسی ورزشی برای هویت‌سازی خود در سطح جهان بهره می‌برند که این مقوله با نیازهای و ارتباطات یک کشور از ورزش در ارتباط است. حال با توجه به اهداف مختلف کشورها در بهره‌بردن از دیپلماسی ورزشی، می‌توان گفت جمهوری اسلامی ایران با اهداف تعریف شده در قانون اساسی، احتیاجی به هویت‌سازی ندارد؛ زیرا آن‌قدر هویت غنی و تمدن طولانی در اختیار دارد که در این زمینه مانند کشورهای حاشیه خلیج فارس کمبودی احساس نمی‌کند و در سیاست خارجی خود نیز به دنبال منافع و مطامع سیاسی نیست؛ بنابراین به‌زعم بسیاری از صاحب‌نظران این حوزه، باید ایران به لحاظ معرفتی به دنیا معرفی شود.

نتایج مذکور با نتایج این تحقیقات همخوانی دارد: (بخشی‌چناری و همکاران، ۲۰۱۸ب) به نقش دیپلماسی ورزشی در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران اشاره کردند؛ شیخ‌الاسلامی و همکاران (۲۰۲۳) به نقش دیپلماسی در ارتقای برند ملی کشورها پرداختند.

اتینگر^۱ (۲۰۲۳) در تحقیقی به نتایج برخورد فرهنگ‌ها در جام‌جهانی فوتبال با تأمل بر قدرت نرم، ملت‌سازی و شستشوی ورزشی در قطر ۲۰۲۲ اشاره کرد؛ بنابراین از نتایج پژوهش در این بخش می‌توان نتیجه گرفت، از آنجاکه تعیین خط‌مشی سیاست خارجی هر کشور از متغیرهای متعددی تأثیر می‌پذیرد، می‌توان دیپلماسی ورزشی را از جمله ابزارهای تسهیل‌کننده اجرای سیاست خارجی دانست. درواقع، درحالی‌که سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران دربرگیرنده اهداف و آرمان‌های بلندی است، دیپلماسی ورزشی و قدرت نرم می‌تواند سازوکاری برای دستیابی به آن اهداف ازجمله تعامل با جهان، رفع تحریم‌ها و ایجاد تصویر مطلوب از خود باشد؛ به عبارت دیگر، می‌تواند به‌عنوان یک اصل بنیادین و بدیهی نقش حمایتی از اهداف سیاست خارجی کشورمان برای اعتباربخشی و ایجاد تصویری مطلوب داشته باشد.

بیگدلی و همکاران (۲۰۲۳) به دیپلماسی ورزشی استراتژی برای بهبود روابط سیاسی اشاره داشتند.

دیگر نتایج پژوهش نشان داد که نگرش و تفکر مدیران، موانع ساختاری و فرایندی، مسائل سیاسی اثرگذار بر ورزش، موانع اقتصادی دیپلماسی ورزشی و عوامل فرهنگی حاکم بر ورزش جهان، از شرایط مداخله‌گر کارکرد دیپلماسی و قدرت نرم مبتنی بر ورزش در برند ملی ایران بود. از دیگر عوامل مداخله‌گر در توسعه دیپلماسی ورزشی، مسائل اقتصادی است. موضوع اقتصاد همواره نقش پررنگی در توسعه پدیده‌های مختلف بازی می‌کند.

اقتصاد و فرصت‌های اقتصادی عاملی مهم در توسعه و گسترش دیپلماسی ورزشی محسوب می‌شوند. در صورتی که این ابزار دارای ضعف و ناکارآمدی در بخش‌های مختلف خود باشد، ممکن است در عین فرصت‌سازی برای دیپلماسی ورزشی، چالش‌زا نیز باشد. بی‌علت نیست که کشورهای غربی مسائل اقتصادی را در سرلوحه تحریم قرار داده‌اند و از آنجاکه ورزش به‌خودی‌خود تحریم‌ناپذیر است، می‌تواند دروازه‌های توسعه دیپلماسی ورزشی و ایجاد تصویر مطلوب کشورمان باشد. تفاوت‌های فرهنگی، ارزش و باورها، قومیت‌ها و آداب مهمان‌نوازی از فرایندهای فرهنگ‌سازی است که می‌تواند علاوه بر نزدیک کردن مردم به یکدیگر، ارتباطات دیپلماتیک قوی‌تری را به دنبال داشته باشد؛ به‌عنوان مثال، مسابقه فوتبال بین ایران و کره جنوبی در مرحله مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۸ و مصادف شدن با تاسوعای حسینی، به فرصتی برای نشان دادن فرهنگ ایرانی‌اسلامی به تمام دنیا تبدیل شد.

اسدی و همکاران (۲۰۲۴) که در پژوهش خود به چالش‌های برندسازی ملی در کشور قطر پرداختند، به این نتیجه رسیدند که در این بخش می‌توان در کنار به‌کارگیری مجاری و راه‌های دیپلماسی رسمی، باید به اهمیت بسیار زیاد مسائل فرهنگی، اقتصادی و... توجه کرد و با برنامه‌ریزی حساب‌شده در حوزه‌های آموزشی، هنری، فرهنگی و ورزشی به ترویج ارزش‌های مطلوب کشور و در نهایت تأمین منافع کشور اقدام کرد؛ به عبارتی، تنها با ابزارهایی از جنس فرهنگ می‌توان در عمق باورها و

اعتقادات ملت‌ها رسوخ کرد و تصویری در شأن جمهوری اسلامی ایران در دنیا ساخت.

نتایج نهایی پژوهش نشان داد که آموزش و فرهنگ‌سازی، تعاملات سازمانی داخلی و خارجی، مدیریت راهبردی، پژوهش و نوآوری، توسعه فرهنگی تیم‌های ورزشی و میزبانی رویدادهای بین‌المللی و... از راهبردها و همچنین متغیرهای توسعه صلح، دوستی و امنیت، دستاوردهای فرهنگی و اجتماعی، توسعه ورزش قهرمانی و حرفه‌ای، توسعه زیرساخت‌های ورزشی، توسعه تعاملات بین‌المللی، کاهش انزوای سیاسی و برطرف کردن تحریم‌های اقتصادی و... از پیامدهای کارکرد دیپلماسی و قدرت نرم مبتنی بر ورزش در برند ملی ایران بودند.

برقراری صلح و امنیت بین‌المللی از کهن‌ترین آرمان‌های بشر بوده است. در این زمینه مطالعات متعدد حاکی از نقش پررنگ ورزش در توسعه صلح، روابط دوستانه و امنیت بین کشورها است. همچنین از دیگر پیامدهای توسعه دیپلماسی ورزش در نیروهای مسلح، توسعه تعاملات بین‌المللی بیان شده است. امروزه تلاش در جهت توسعه تعاملات مثبت بین‌المللی برای کشورمان با توجه وضعیت حساس کنونی، باید به‌عنوان یک اصل اجتناب‌ناپذیر در همه عرصه‌های اقتصادی، امنیتی، سیاسی و... پذیرفته شود.

توسعه تعاملات برای کشورمان می‌تواند باعث رونق اقتصاد، ثبات امنیت، ارتقای سطح سلامت، نشاط و شادابی جامعه و سایر حوزه‌های دیگر شود. تعامل منطقی با دنیا می‌تواند باعث کاهش انزوای سیاسی و برطرف کردن تحریم‌های اقتصادی شود. از دیگر مفاهیم بااهمیت در این پژوهش، دستاوردهای فرهنگی و اجتماعی است. همراه شدن دیپلماسی ورزشی با دیپلماسی فرهنگی می‌تواند ازجمله مؤلفه‌های مولد قدرت نرم کشورمان باشد. در واقع، کشورها از طریق نمایش فرهنگ خود در رویدادهای ورزشی به بسط جایگاه خود در عرصه بین‌الملل می‌پردازند. جذابیت‌های روزافزون ورزش و کسانی که در این حوزه فعالیت می‌کنند، باعث شده است تا ورزش به‌عنوان بستر مناسبی برای عرصه ارزش‌های فرهنگی کشورمان به کشورها و فرهنگ‌های

در داخل و خارج از کشور ایفا کند، توجه مسئولان رده‌بالای کشور به این موضوع مهم می‌تواند موجب سرعت‌بخشیدن به حل بسیاری از مشکلات و موضوعات سیاسی و ورزشی در داخل شود؛ این امر به‌نوبه‌خود در ایجاد تصویر مطلوب برند جمهوری اسلامی ایران و ارتقای وجهه و برند بین‌المللی کمک شایان توجهی خواهد کرد.

دیگر تبدیل شود. نتایج این قسمت با نتایج پژوهش مختاری و همکاران (۲۰۲۳) درباره تأثیر قدرت نرم دیپلماسی ورزشی بر روابط ایران و آمریکا و نتایج پژوهش کبیری و همکاران (۲۰۲۴) درباره واکاوی ابزارهای قدرت نرم در سیاست خارجی قطر و تأثیر آن با روابط با ایران، همسوست.

با توجه به یافته‌های تحقیق پیشنهاد می‌شود، از آنجاکه ورزش و رویدادهای ورزشی در قرن جدید به‌عنوان اهرمی بسیار قوی در دست دولتمردان می‌تواند نقش بسیار مهمی

References

- Abbaspour, S., Zarei, A., & Manouchehri, J. (2023). The impact of sports diplomacy components on achieving the political goals of the Islamic Republic of Iran. *Journal of Social-Political Studies of Iran's Culture and History*, 2(2), 83-192. (In Persian) <https://doi.org/10.22034/spsich.2024.443020.1133>
- Abramczyk, E. (2024). Growth of political relations or sportswashing? The nuances of sports as soft diplomacy. *American Political Science Association Journal*, In Press. <https://doi.org/10.33774/apsa-2024-gf408>
- Bakshichenari, A. R., Godarzi, M., Sajjadi, S. N., & Jalali Farahani, M. (2018a). The role of sports diplomacy in the foreign policy of the Islamic Republic of Iran. *Journal of New Approaches in Sports Management*, 26(7), 21-36. (In Persian) <http://ntsmj.issma.ir/article-11135-fa.html>
- Bakshichenari, A. R., Godarzi, M., Sajjadi, S. N., & Jalali Farahani, M. (2018b). Providing solutions for empowering and promoting sports diplomacy in the foreign policy of the Islamic Republic of Iran. *Journal of Communication Management in Sports Media*, 6(23), 80-90. (In Persian) <https://doi.org/10.30473/jsm.2019.42932.1288>
- Blom, L. C., Magat, P. A., & Dichter, H. L. (2020). Grassroots diplomacy through coach education: Americans, Jordanians, and Tajiks. *Soccer & Society*, 21(5), 535-550. <https://doi.org/10.1080/14660970.2019.1689125>
- Chadwick, S. (2022). From utilitarianism and neoclassical sport management to a new geopolitical economy of sport. *European Sport Management Quarterly*, 22(5), 685-704. <https://doi.org/10.1080/16184742.2022.2032251>
- Dubinsky, Y. (2019). Analyzing the roles of country image, nation branding, and public diplomacy through the evolution of the modern Olympic movement. *Physical Culture and Sport*, 84(1), 27-40. <https://doi.org/10.2478/pcssr-2019-0024>
- Ebrahimi, R., Bahlke, T., Fallah, Z., & Askari, A. (2022). The sports diplomacy model of the Islamic Republic of Iran. *Iranian Sociological Monthly (affiliated with the Iranian Sociological Scientific Association)*, 5(10), 266-279. (In Persian) <https://doi.org/10.30510/PSI.2022.312159.2543>
- Ettinger, A. (2023). Saudi Arabia, sports diplomacy and authoritarian capitalism in world politics. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 15, 531-547. <https://doi.org/10.1080/19406940.2023.220602>
- Fatahimilasi, S., Honary, H., & Keshgar, S. (2023). Economic and sports consequences of the development of sports diplomacy in the Islamic Republic of Iran. *Scientific Quarterly Journal of Sports Marketing Studies*, 2(3), 1-29. (In Persian) <https://www.Doi.Org/10.34785/J021.2022.008>
- Kabiri, H., & Adami, A. (2024) Analysis of soft power tools in Qatar's foreign policy and its impact on relations with Iran (2011-2023). *Scientific Quarterly of Soft Power Studies*, 14(1), 59-83. (In Persian) https://www.spba.ir/article_200895.html?lang=en
- Kumari, N. (2023). Soft power diplomacy in India's foreign policy under the Modi government: Challenges and prospects. *International Journal of Political Science and Governance*, 5(1), 24-28. <https://doi.org/10.33545/26646021.2023.v5.i1a.197>

- Kwachuh, P.(2023). *Tekang, nation branding, public and sports diplomacy in Africa: The case of Rwanda*. Retrieved from <https://ssrn.com/abstract=4460282>
- Maher, N. (2024). The impact of athletic brands on Arab youth perceptions of Israel: A review of sports diplomacy in social science. *Social Empowerment Journal*, 6(1), 12-27. <https://doi.org/10.34118/sej.v6i1.3802>
- Min, D., & Choi, Y. (2019). Sport cooperation in divided Korea: An overstated role of sport diplomacy in South Korea. *Sport in Society*, 22(4), 1-15. <https://doi.org/10.1080/17430437.2018.1536120>
- Mokhtari, S., & Keshishian-Sirki, G. (2022). The impact of the soft power of sports diplomacy on Iran-US relations: A case study of wrestling diplomacy (1998-2013). *Political and International Research Quarterly*, 5(1), 89-100. (In Persian) <https://doi.org/10.22034/IRR.2021.125218>
- Murray, S., & Price, G. (2023). Athlete Activists, Sports Diplomats and Human Rights: Action versus Agency. *Societies*, 13(2), 27. <https://doi.org/10.3390/soc13020027>
- Rashidov, T., Mullojonov, P., Rashidova, U., & Lemon, E. (2023). Academic diplomacy: The educational aspects of chinese and russian soft power in Tajikistan. *Nationalities Papers*, 2023, 1-15. <https://doi.org/10.1017/nps.2023.46>
- Razmara, T., Yektayar, M., & Abdi, S. (2023). Sports washing as a soft power to consolidate the political governance of sports. *Quarterly Journal of Knowledge Management in Sports*, 3(3), 5-7. <https://doi.org/10.30495/KMSJ.2023.1990614.1146>
- Roslender, R. (2024). The spread of sportswashing within top-flight football: A discussion of its underpinnings, mechanisms and probable consequences. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 37(6), 638-648. <https://doi.org/10.1108/AAAJ-06-2022-5849>
- Shariati Faizabadi, M., & Monazami, A. H. (2022). Empirical model of the place of sports in the development of public diplomacy. *Communication Management in Sports Media*, 8(3), 13-26. (In Persian) <https://doi.org/10.30473/jsm.2020.52137.1398>
- Skey, M. (2023). Sportswashing: Media headline or analytic concept? *International Review for the Sociology of Sport*, 58(5), 749-764. <https://doi.org/10.1177/10126902221136086>
- Wong, D., & Meng-Lewis, Y. (2022). Esports diplomacy – China's soft power building in the digital era. *Managing Sport and Leisure*, 28(3), 247–269. <https://doi.org/10.1080/23750472.2022.2054853>